

РЕШЕНИЕ

№ 24322

гр. София, 14.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.06.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Анастасия Хитова

при участието на секретаря Албена Илиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **4140** по описа за **2025** година докладвано от съдия Анастасия Хитова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на „Междучасие джуниър“ ООД, подадена чрез адв. Н., срещу Решение № 957/13.03.2025 г., постановено по АНД № 1521/2025 г. по описа на Софийския районен съд (СРС). В касационната жалба са изложени доводи за нарушение на закона - касационно основание по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК) във вр. с чл. 63в ЗАНН. Иска се отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго по съществото на спора, с което да бъде отменено наказателното постановление. Претендират се разноски.

В съдебно заседание касаторът се представлява от адв. Н., който поддържа жалбата. Представени са писмени бележки.

Ответникът – директорът на дирекция „Обслужване“ в ТД на НАП С., в писмен отговор чрез юрк. Г. изразява становище за неоснователност на жалбата.

В съдебно заседание ответникът се представлява от юрк. Г. Т., който оспорва жалбата. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Участващият по делото прокурор дава заключение, че касационната жалба е неоснователна.

Административен съд София град, XII касационен състав, намира, че касационната жалба е

подадена в срока по чл. 211 АПК от надлежна страна с правен интерес от оспорването, поради което е допустима. Разгледана по същество, същата е неоснователна.

С Решение № 957/13.03.2025 г. СРС е потвърдил Наказателно постановление /НП/ № 799625-F783279/29.11.2024 г. на директора на дирекция „Обслужване“ в ТД на НАП С., с което на „Междучасие джуниър“ ООД на основание чл. 178 от Закона за данъка върху добавената стойност /ЗДДС/ за нарушение на чл. 96, ал. 1 от ЗДДС е наложена имуществена санкция в размер на 1000 лева.

За да постанови този резултат, от фактическа страна СРС е установил следното:

На 16.08.2024 г. на „Междучасие джуниър“ ООД е извършена проверка, възложена с резолюция от 17.06.2024 г., за установяване наличие на основания за регистрация по ЗДДС.

При проверката е констатирано, че дружеството е данъчно задължено лице по смисъла на чл.3, ал.1 ЗДДС и за периода от 01.10.2022 г. до 30.09.2023 г. е реализирало облагаем оборот в размер на 101 070,16 лева, формиран по банков път от предоставяне на услуги по даване на частни уроци по български език и литература и математика от квалифицирани преподаватели на физически лица на територията на страната. Поради това „Междучасие джуниър“ ООД е следвало да подаде заявление за регистрация по ЗДДС в 7-дневен срок от изтичането на данъчния период, през който е достигнало облагаем оборот в размер на 100 000 лева за период не по-дълъг от последните 12 последователни месеца преди текущия месец. Тъй като 07.10.2023 г. е било събота - неработен ден, задължението е трябвало да бъде изпълнено до 09.10.2023 г. вкл. Т. заявление не е подадено нито в посочения 7-дневен срок, нито до датата на извършване на проверката – 16.08.2024 г., което представлява закъснение с 312 дни. Поради това е съставен Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № F 83279/19.08.2024 г. Срещу акта е подадено възражение, което е прието за неоснователно по подробни съображения, изложени в процесното НП.

За да потвърди НП, въззивният съд е обусловил изводи, че в административнонаказателното производство не е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила и правилно е приложен материалният закон.

Решението на СРС е правилно.

При постановяване на оспореното пред АССГ решение не е осъществено релевираното с жалбата касационно основание или други, сред тези, за които касационната инстанция следи служебно - чл. 348, ал. 1, т. 2 НПК, вр. чл. 63в ЗАНН, вр. чл. 218, ал. 2 АПК. Касационната инстанция възприема изцяло, съобразно чл. 220 АПК, вр. с чл. 63в ЗАНН, установената от СРС фактическа обстановка. Въззивният съд е изследвал всички релевантни за спора обстоятелства, излагайки задълбочени мотиви.

Не се споделят твърденията в касационната жалба за допуснати нарушения по издаването на АУАН и НП. Последните са издадени от компетентни органи – т. 2.1. и т. 1.2, б. „в“ от Заповед № ЗЦУ-384/27.02.2024 г. на изп. директор на НАП. В АУАН и НП подробно е разяснено, че срокът за изпълнение на задължението по чл. 96, ал. 1 ЗДДС е до 09.10.2023 г. вкл., като в НП ясно е посочено, че нарушението е извършено на 10.10.2023 г. и по арг. от чл. 53, ал. 2 ЗАНН в хода на административнонаказателното производство не е допуснато съществено нарушение, ограничаващо правото на защита на наказаното лице. Проверката е възложена на 17.06.2024 г., от дружеството са представени изискани от НАП документи на 31.07.2024 г. и от този момент тече срокът за откриване на нарушителя по чл. 34 ЗАНН. Нарушителят е открит с приключването на проверката с Протокол от 16.08.2024 г. Противно на твърдяното в касационната жалба, датата на откриване на нарушителя не е част от задължителните реквизити на АУАН и НП. Същата е установима от представената административнонаказателна преписка, като касационната инстанция намира, че са спазени всички срокове по чл. 34 ЗАНН.

Съгласно посочената за нарушена разпоредба на чл. 96, ал. 1 ЗДДС, всяко данъчно задължено лице, което е установено на територията на страната, с облагаем оборот 100 000 лв. или повече за период не по-дълъг от последните 12 последователни месеца преди текущия месец е длъжно в 7-дневен срок от изтичането на данъчния период, през който е достигнало този оборот, да подаде заявление за регистрация по този закон. Когато оборотът е достигнат за период не по-дълъг от два последователни месеца, включително текущия, лицето е длъжно да подаде заявлението в 7-дневен срок от датата, на която е достигнат оборотът.

Безспорно „Междучасие джуниър“ ООД не е подало до 09.10.2023 г. заявление за регистрация по ЗДДС.

Съгласно чл. 132, параграф 1 , буква и) от Директива 2006/112/ ЕО на Съвета, държавите-членки освобождават сделките по предоставянето на детското или младежкото образование, училищното или университетското образование, професионалното обучение или преквалификация, включително доставката на стоки и на услуги, тясно свързани с него, осъществявани от публичноправни субекти с такъв предмет на дейност или от други организации, определени от съответната държава-членка за организации със сроден предмет на дейност.

Директивата няма пряко действие и е транспонирана с чл. 41 ЗДДС, според т. 1 на който освободена доставка е предучилищната подготовка и възпитание, училищното или университетското образование, професионалното образование и обучение, следдипломното обучение, преквалификация и повишаване на квалификацията, обучението за придобиване на ключови компетентности, предоставяни от:

а) институции в системата на предучилищното и училищното образование по Закона за предучилищното и училищното образование, институции в системата на професионалното образование и обучение по Закона за професионалното образование и обучение, доставчици на обучение за придобиване на ключови компетентности, включени в списък, утвърден от изпълнителния директор на Агенцията по заетостта или културно-просветни или научни институции;

б) висши училища по Закона за висшето образование;

Според т. 2 на чл. 41 ЗДДС освободена доставка е предоставянето на частни уроци, заместващи училищното или университетското образование по т. 1.

Спорният въпрос по делото е представляват ли освободена доставка предоставяните от „Междучасие джуниър“ ООД частни уроци и в тази връзка възниква ли изобщо задължение за дружеството да подаде заявление за регистрация по ЗДДС.

В решение от 22 април 2022 година по дело С- 612/20 ("Happy Education") по тълкуване на чл. 132, параграф 1, буква и) от Директива 2006/112, Съдът на ЕС е приел, че предвиденото в тази разпоредба освобождаване е подчинено главно на две кумулативни условия... от една страна на условието, да става въпрос за услуги, които по естеството си представляват предоставяне на детско или младежко образование, училищно или университетско образование, професионално обучение или преквалификация или пък да става въпрос за стоки или услуги, които са тясно свързани с посочените услуги, а от друга страна, на условието съответните доставки да бъдат осъществявани от публичноправни субекти... или от други организации, определени от съответната държава членка за организации със сроден предмет на дейност (т. 29 и цитираната в нея съдебна практика). По отношение на второто условие, в т. 30 от решението, съдът е отбелязал, че когато доставчикът не е публичноправен субект... посочената разпоредба допуска доставките му да бъдат освободени от ДДС само ако попадат в обхвата... на понятието "други организации, определени от съответната държава членка за организации със сроден предмет на дейност". Доколкото в чл. 132, параграф 1, буква и) от Директива 2006/112 не се уточняват условията или

особеностите, по които може да се разпознае този сходен предмет, по принцип националното право на всяка държава членка трябва да определи правилата, въз основа на които може тези организации да бъдат определени като имащи сроден предмет на дейност. В това отношение държавите членки имат право на преценка (т. 31 и цитираните решения от 26 май 2005 г., Kingscrest Associates и Montecello, C-498/03, EU: C: 2005: 322, т. 49 и 51 и от 28 ноември 2013 г., MDDP, C-319/12, EU: C: 2013: 778, т. 37).

От доказателствата по делото, правилно въззивният съд е приел, че „Междучасие джуниър“ ООД не отговаря на изискванията за посочените в чл. 41, т. 1 ЗДДС институции. Обстоятелството, че предметът на дейност на дружеството включва спомагателни дейности в образованието не може да се приеме за равнозначно за определянето му като институция по смисъла на чл. 41, т. 1 ЗДДС. (т. 36 от решението по дело C-612/20). „Междучасие джуниър“ ООД не е публично правен субект и не е институция в системата на предучилищното, училищното и професионалното образование по ЗУПО и ЗПО. Касаторът не твърди и не представя доказателства, че е лице, включено в списък, утвърден от изпълнителния директор на Агенцията по заетостта или културно-просветни или научни институции, поради което не представлява организация, определена от съответната държава членка, със сроден предмет на дейност.

Неоснователни са и доводите в касационната жалба, че доставките са освободени от ДДС на основание по чл. 41, т. 2 ЗДДС. Съгласно постоянната практика на Съда на ЕС освобождавания представляват самостоятелни понятия от правото на Съюза, чиято цел е да се избегнат различията при прилагането на режима на ДДС в различните държави членки (т. 27 от решението по дело C-612/20 и цитираната съдебна практика). За да бъдат определени като частни уроци, услугите по обучение по български език и математика следва да са предоставени от преподавателски кадри за тяхна сметка и на техен риск (т. 30 от решение по дело C-445/05 по тълкуване на чл. 13, А, параграф 1, буква й) от Шеста директива). В този смисъл е и решението от 28 януари 2010 година на Съда на ЕС по дело C-473/08, т. 53 и 53. В случая обаче процесните услуги се предоставят от дружеството. Освен това предлаганите частни уроци не заместват училищно или университетско образование. Поради изложеното извършените от „Междучасие джуниър“ ООД услуги представляват облагаеми доставки. От представените от дружеството в хода на административнонаказателното производство справки, приложени по делото, правилно е установено, че за периода 01.10.2022 г. – 30.09.2023 г. касаторът е натрупал облагаем оборот от над 100 000 лева и е трябвало да подаде заявление за регистрация по ЗДДС до 09.10.2023 г. вкл., което не е сторено. Предвид това, правилно е ангажирана административнонаказателната му отговорност и е наложено наказание по кореспондиращата санкционна норма на чл. 178 ЗДДС. Изцяло се споделят изводите на районния съд, че не се налице основания случаят да се квалифицира като маловажен, както и за размера на наложеното наказание.

По тези правни съображения, касационната инстанция приема, че процесното решение е правилно и при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 АПК следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и на основание чл. 63д, ал. 1 и 4 ЗАНН основателна е претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв., определено на основание чл. 37 от Закона за правната помощ /ЗПП/ във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ и съобразено с фактическата и правна сложност на спора.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София град, XII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 957/13.03.2025 г., постановено по АНД № 1521/2025 г. по описа на Софийски районен съд.

ОСЪЖДА „Междучасие джунър“ ООД да заплати на Териториалната дирекция на Национална агенция за приходите С. сумата от 80 /осемдесет/ лева разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.